

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 637: Phương Tiện Của Sự Thực Hành. Nói Theo Thế Pháp, Phàm Những Việc Đáng Làm, Tất Nhiên Phải Nên Tận Tâm Tận Lực, Không Trái Nhân Quả

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 054)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Phương tiện của sự thực hành. Nói theo thế pháp, phàm những việc đáng làm, tất nhiên phải nên tận tâm tận lực, không trái nhân quả.】

Trong câu này, lời quan trọng nhất chính là “không trái nhân quả”. Nếu không có trí huệ, bốn chữ này rất khó làm được. Hết thấy pháp thế gian và xuất thế gian đều không ngoài nhân quả, thiện nhân có thiện quả, ác nhân có ác báo. “Hành” chính là cuộc sống đời thường, bao gồm toàn bộ hoạt động trong suốt cuộc đời chúng ta; phàm những việc đáng làm thì phải tận tâm tận lực mà làm; việc không đáng làm thì tuyệt đối không được làm. Những việc nào là đáng làm, những việc nào là không đáng làm, điều này nếu không có trí huệ cao độ thì rất khó phân biệt. Khi chúng ta không có năng lực phân biệt, tốt nhất là nên y theo lời Phật dạy. Trong những lời giáo huấn của Phật, cả đời chúng ta chỉ cần nương theo một, hai bộ kinh là cả đời thọ dụng vô tận. Tôi đặc biệt giới thiệu với các đồng học kinh *Vô Lượng Thọ*. Kinh *Vô Lượng Thọ* đối với người hiện đại mà nói là vô cùng thích hợp, kinh văn không dài cũng không ngắn. Lý và sự, tánh và tướng, nhân và quả trong đó có thể nói là đã đề cập đến mọi phương diện, vô cùng thiết dụng. Kinh *Kim Cang* vốn dĩ rất hay, nhưng những gì kinh nói là cương lĩnh, nguyên tắc, còn về mặt sự tướng thì nói rất ít. Chúng ta học những cương lĩnh, nguyên tắc này, trong cuộc sống hàng ngày vẫn chưa biết cách ứng dụng như thế nào. Nếu đọc kinh *Vô Lượng Thọ* thì sẽ biết cách dùng, biết cách ứng dụng ra sao, biết được những việc nào đáng làm, những việc nào không đáng làm, như vậy mới không trái với nhân quả.

【Bất luận gian nan khốn khổ thế nào, tuyệt đối không được khởi tâm mệt mỏi, oán trách.】

Cuộc sống chính là tu hành, tu hành chính là cuộc sống. Có rất nhiều người xem cuộc sống và tu hành là hai việc khác nhau, vậy là sai rồi, thế thì tu hành cái gì! “Hành” chính là hành vi trong cuộc sống; hành vi trong cuộc sống có chỗ sai lầm, đem sửa đổi nó lại thì gọi là tu hành; rồi khỏi cuộc sống thì đi đâu để tu hành? Chúng ta trong cuộc sống đời thường, y theo lời Phật dạy mà làm, sửa đổi những sai lầm của chính mình, những suy nghĩ sai lầm, cách nhìn sai lầm, cách làm sai lầm, cách nói sai lầm; giờ giờ khắc khắc đều nhớ đến nghĩa lý của kinh, luôn luôn sửa đổi, ngày ngày đang sửa, năm năm đang sửa, đây mới gọi là tu hành chân thật, đây mới gọi là dụng công chân thật. Đương nhiên tập khí quá sâu nặng, tập khí từ vô thủy kiếp, bạn muốn sửa đổi nó thì đương nhiên sẽ cảm thấy rất thống khổ, điều này phải khắc phục. Thí dụ như phần trước đã nói với bạn về tu Nhẫn nhục Ba-la-mật, nếu đối với sự, đối với người, đối với vật mà khởi lên ý niệm chán ghét, oán trách, thì Bát-nhã Ba-la-mật của bạn không còn nữa, Nhẫn nhục Ba-la-mật cũng không còn nữa; Nhẫn nhục và Bát-nhã đã không còn, thì những thứ khác thấy đều không còn. Phải giữ gìn tâm thanh tịnh, giữ gìn tâm bình đẳng, như vậy mới đúng.